

Aan den anderen kant vindt ge een medelijden, dat ook de schuld verslindt. Het medelijden, zegt VON LISZT ³⁸⁾, zullen wij ook den onverbeterlijke niet weigeren, dien wij voor het overige zijns levens opsluiten om het algemeen belang. Maar wat dit medelijden beteekent, blijkt uit wat voorafgaat en wat volgt. Vroeger, zoo heet het dan, werd de krankzinnige als schuldige gebrandmerkt. Dat is vervallen. Welnu, de *Kriminalpolitik* zal denzelfden weg gaan. „Die Begriffe „Schuld“ und „Sühne“ mögen in den Schöpfungen unsrer Dichter weiter leben wie bisher; strenger Kritik der geläuterten wissenschaftlichen Erkenntnis vermögen sie nicht stand zu halten.”

In gelijken trant LÉVY-BRUHL ³⁹⁾ en FERRI ⁴⁰⁾. Ook Mr. SIMONS heeft een medelijden, dat in de plaats van afkeuring treedt. Zeer voorzichtig stelt hij in uitzicht, dat wij eenmaal „meer medelijden dan afkeuring zullen gaan gevoelen ten opzichte van den misdadiger, die wellicht niets anders is dan het slachtoffer van hereditairen aanleg en van maatschappelijke oorzaken.” ⁴¹⁾

Volgens Dr. ALETRINO moet het uur nog aanbreken dat men den misdadiger beschouwt als iemand met wien men medelijden moet hebben ⁴²⁾. Mr. VAN HAMEL komt daartegen op ⁴³⁾. Terecht en ten onrechte. Dr. ALETRINO bedoelt een medelijden, dat geen schuld erkent, eigenlijk beteekent de loochening van schuld.

Het moderne medelijden is een valsch begrip.

De afkeer van schuld te erkennen leidt ook tot het beschouwen hetzij van de misdadigers in het algemeen, hetzij van een deel, als ziek en krankzinnig. „Die begriffliche Scheidewand zwischen Verbrechen und Wahnsinn weicht und fällt” — roept VON LISZT uit ⁴⁴⁾. „De geboren misdadiger staat geheel gelijk met een krankzinnige,” zegt Dr. JELGERSMA ⁴⁵⁾, „hij is door en door ziek.” En de Minister van Justitie verklaarde 7 Dec. l.l. in de Tweede Kamer zelfs algemeen, dat zij die veroordeeld worden, meestal behooren „tot de aan krankzinnigheid grenzenden.” ⁴⁶⁾ Zoodat men Mr. VAN DER LINDEN wellicht krankzinnigen Minister heeten moest. Ware het niet, dat BAER verklaarde: „Die heutige Psychiatrie weist die Identität zwischen Verbrechen und Geisteskrankheit mit Entschiedenheit zurück.... Verbrechen und Irrsinn gehören durchaus nicht zusammen; sie schliessen sich vielmehr aus.” ⁴⁷⁾